

# Р Е Ш Е Н И Е № 119

## В ИМЕТО НА НАРОДА

гр.Перник, 7 май, 2013 год.

Административен съд – Перник, в публично заседание на десети април две хиляди и тринадесета година в състав:

Председател: Стефан Станчев

Членове: Емилия Иванова

Слава Георгиева

при секретаря И. и в присъствието на прокурора Стоилова, като разгледа докладваното от съдията СТАНЧЕВ к.н.а.х.д. № 107 по описа за 2013 година на Административен Съд – Перник, за да се произнесе, взе предвид следното :

Производството е по реда на глава XII от АПК.

И.С.Н. \*\*\*, чрез защитник адв. Рударски, САК е подал бланкетна касационна жалба срещу решение № 15, постановено по н.а.х. дело № 455/12 г. по описа на РС Радомир. Касаторът развива оплакване, че е недоволен от решението на въззивния съд, с което било потвърдено, издаденото срещу него НП №2844/12.VII.2012 г. от Началник сектор ПП при ОДМВР Перник, за извършени нарушения по ЗДвП – чл. 174, ал. 1, във вр. чл. 5, ал. 3, т. 1, пр. първо – управление на МПС след употреба на алкохол с концентрация в кръвта – 0,92 промила. Иска се отмяна на решението на Радомирски районен съд и на наказателното постановление.

Ответникът по касационната жалба не взема участие пред настоящата съдебна инстанция.

Представител на окръжна прокуратура Перник предлага да се остави в сила обжалваното съдебно решение.

Касационен състав при Административен съд Перник, като обсъди доводите на страните, във връзка с доказателствата по делото, прие следното.

Касационната жалба е процесуално допустима. Разгледана по същество е неоснователна.

В хода на проведения съдебен контрол върху издаденото от АНО наказателно постановление, са събрани всички искани от страните доказателства, относими към възраженията на въззивника за незаконосъобразно наложена санкция. От тези доказателства е направен споделения от настоящия съдебен състав правен извод за извършено административно нарушение по чл. 5, ал. 3, т. 1, пр. първо от ЗДвП, поради което и наложената санкция е определена по реда на чл. 174, ал. 1 от с.з.

За това, че нарушението е безспорно доказано настоящият съдебен състав приема, крайния по същество извод на районния съд, че констатациите на АУАН не се оборват. Следва да се отчете, че употребата на алкохол не се отрича от касатора още при извършване на проверката от органите на пътната полиция. В АУАН е отбелязано от актосъставителя, че водачът/касатора е обяснил, че изпил “една водка”; при вземането на кръвна проба и погълването на протокола за медицинско изследване е отбелязано по сведение на освидетелствания – касатора, че е изпил 2 бири. В направените в самия АУАН възражения, той е посочил, че “пробата е повече от действителното”. Следователно, към момента на съставяне на АУАН, жалбоподателят не отрича употребите на алкохол и това, че управлява МПС след такава употреба. Едва в съдебно заседание се ползват гласни доказателствени средства, че въззивника цяла вечер не употребил алкохол, а изпил 1/2 опаковка

хранителна добавка, която не е установена като наименование. В следващ етап от необосновано развиваната защитна теза се споменава за наименование на някаква хранителна добавка върху която е правена съдебна експертиза с хипотетично заключение. Ако РСъд беше запознат с обясненията на въззивника за консумиран концентриран алкохол или слабо алкохолни напитки е могъл да постави задачата и при условията на алтернативност за установяване на концентрацията на алкохол. Като краен извод, действително санкцията е определена по относимата за случая разпоредба на чл. 174, ал. 1 от ЗДвП, тъй като кръвната проба е фиксирала 0,92 промила

Прави впечатление, че в касационната жалба, като предмет на оспорване е решение, с което било частично потвърдено наказателно постановление. При неангажиран прочит е ясно, че въззивния съд с не особено убедителни мотиви е изменил НП, като е намалил размера на наложеното наказание – лишаване от право да се управлява МПС. От това може да се прави извод, че в касационното производство, като предмет на жалба се извежда наказателно постановление, несъответно на постановено от въззивния съд решение. В самата касационна жалба няма конкретизация на предмета на обжалване, а доколкото са изложени оплаквания за нарушено право на защита, касационен състав определя последните за неоснователни и необосновани с нито един адекватен довод.

Разпоредбата на чл. 174, ал. 1 от ЗДвП е санкциониращата норма, която определя релевантните граници на алкохолното съдържание в кръвта. Правнозначимият факт е дали установеното при жалбоподателя попада в тези законови граници от 0,5 до 1,2 промила. Под тази граница нарушението е несъставомерно, а над тази граница биха били приложими разпоредбите на НК. Очевидно е, че установеното от кръвната проба 0,92 промили е осъществило състава на чл. 5, ал. 3, т. 1 от ЗДвП, във вр. чл. 174, ал. 1 от ЗДвП, за което правилно е била приложена съответната санкционна норма. Правото на защита не е нарушено, което се установи безспорно и при извършата служебна проверка по реда на чл. 218 от АПК, и тъй като установеното при жалбоподателя е в релевантните граници, още повече, че този факт не се оспорвал от жалбоподателя до съдебното обжалване. При тези фактически данни, настоящата инстанция споделя изцяло правните изводи на решаващия съд за съставомерността на вмененото нарушение, но не и за индивидуализацията на наказанието, извършена във въззивното поризводство. Правилно установените факти са надлежно субсумирани под хипотезата на приложимата правна норма, съдът правилно е съобразил нормата на чл. 189, ал. 2 от ЗДвП за презумпираната доказателствена сила на редовно съставените актове по посочения закон, като в тежест на лицето е да докаже обратното.

Оспорваното решение е правилно и законосъобразно, постановено в съответствие с процесуалния и материалния закон, поради което същото следва да бъде оставено в сила.

Предвид изложеното и на основание чл. 221, ал. 2 от АПК, съдът

### **Р Е Ш Е Н И Е:**

**ОСТАВЯ В СИЛА** решение № 15, постановено по н.а.х. дело № 455/12 г. по описа на Районен съд, гр. Радомир.

Решението е окончателно.

Председател: /п/

Членове: 1. /п/

2./п/